

Сокирою тесано...

Недавно наш кам'янецький дописувач змалював цікаву ілюстрацію до того, як націоналізуються земства на Україні. Мова була про субсидію націоналістичному органу „Подільнянъ“, цій подільській філії кївського „Киевлянина“. Не вважаючи на протести великої частини гласних, земські збори, хоч і невеликою більшістю ухвалили таки дати субсидію і таким чином на земські гроші в цього часу сіятиметься на Поділлі національна ворожнеча та неправда, що раз-у-раз прикрашає сторінки подільської преси. Між иншим в дебатах досить виразно означалась ролля „Подільнянина“, як джерела ворожнечі та неправди; „трапляються,— сказав напр. гл. Завойко,— такі статті, що неправдиво освітлюють українське життя“. Це сказано занадто лагідно, бо ось як, напр., „освітлює“ д. Волинець це життя в „Подільнянъ“ з приводу відомої статті Українця в „Русской Мысли“. Українство, на думку д. Волинця—

це не українська культура, а культура всіх взагалі ворогів Росії та її зрадників. Ніякої української самостійности тут нема, і весь цей славетний український або українофільський рух має характер не культурний, а чисто політичний. Так звані українці або українофіли—це зовсім не являється то „нашнєвнє произвождєніє“ витворений самостійний народ, це по-просту політична партія, ворожа Росії, краще кажучи філія революції.

Бувають великі брехуни і бувають дрібненькі брехунці, перші вигадують артистично, їхні вигадки хоч скидаються на правду, другі навіть брехні до ладу склеїти не зугарні і все виходить у них грубо, сокирою тесано. Такий і д. Волинець, такі його посилення на статтю Українця, на академіка Корша і т. ин.: він все на виворот розуміє і чытачам „Подільнянина“ в такому перелицьованому вигляді подає. Українець в „Русской Мысли“ писав, напр., що у вімців „высказываются предположенія о томъ, что интересы нѣмецкаго и украинскаго народовъ могутъ оказаться солидарными“, але „къ счастью, украинцамъ пока совершенно чужды эти идеи высокой политки“. Д. Волинець сміливо пише, що „поддерживается украинфильство Австріей, а теперь, какъ утверждаетъ г. Украинецъ, и Германіей“. Академик Корш якось сказав був, що коли українство єсть „мыльный пузырь“, то воно само згине,—д. Волинець не вагаючись бере собі на підмогу й д. Корша: „украинфильство является, какъ справедливо опредѣлилъ академикъ Э. Коршъ, „мыльнымъ пузыремъ“... От і говори з таким брехунцем, що фальшує собі на здоровля все, що до рук попадеться!..